

henstille til ærede Talere at tage noget Hensyn hertil.

Leth: Jeg har kun begjæret Ordet for i al Korthed at betegne min Stilling ved den egentlige Afstemning paa Finantsloven. Min Estilling hertil er den samme, som den var ved samme Afstemning under forrige Samling, nemlig den, at jeg ikke agter at give Lovforslaget min Stemme, men vil stemme imod det. Jeg begrundede dengang dette mit Standpunkt, og dertil skal jeg tillade mig at henvise. Der er ikke siden den Tid hændet Noget, der kunde forandre mit Standpunkt, tværtimod snarere det Modsatte.

Dinesen: Jeg skal kun gjøre et Par korte Bemærkninger. Den ene er den, at den ærede Krigsminister underlagde mig, at jeg skulde have kaldt den nye Hovedbedækning „Chafot“ istedet for „Repi“ for bedre at bringe dette i Forbindelse med Spørgsmaalet fra 1868. Det har den ærede Krigsminister ikke Ret til, thi Betegnelsen Chafot er den som almindelig er brugt, ogaa i Debatten her af Andre end af mig. Jeg forandrer ikke min Anskuelse om dette Forhold. Er den lille Sue, der nu er Tale om at indføre, billigere end den Sue, der nu bruges, saa vilde det ingen Skade have været, om der paa denne Konto kunde indvendes en Besparelse til Fordel for andre for Hærens nyttige Diemed, og jeg tror, Mandsskabet bedre vilde være tjent dermed end med denne nye Foranstaltning. Hvad Krudtet angaar, da veed jeg godt, at der har været Tale om at fabricere Handelskrudt, men jeg tillader mig at mene, at det vilde være rigtigt, om vore Krudtværker bleve istand til saa hurtig som muligt at udvikle sig i Retning af at kunne fabricere det Krudt, som der er Tale om at anvende til de store Rationer. Nu er dette imidlertid ikke stet, og naar den høitærede Minister spurgte mig, om jeg ved at tale om den første Forsyning havde tænkt paa, at det skulde være en Forsyning for Evgigheden, eller hvilken anden Forsyning det skulde være, saa vil jeg sige, at jeg jo har brugt den samme Betegnelse som den, den høitærede Minister har brugt, og hvis altsaa jeg har talt utydeligt, saa har ogsaa han gjort det. Det, som jeg har talt om, er selvfølgelig den Forsyning, som Krigsministeren har tænkt paa i sin Plan for Anstiftelsen. Det er ogsaa det, der er talt om baade ved Finantslovens 2den Behandling og nu af den høitærede Minister, men jeg tillader mig at fastholde — og det er en Mening, som jeg tror deles af mange Sagtyndige ogsaa udenfor Rigsdagen — at det vilde være hensigtsmæssigt, at Frederiksværk i større Udstrækning var kommet til at fabricere det Krudt, som vi have Brug for.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Jeg skal med Hensyn til Spørgsmaalet om Cha-

loterne indskrænke mig til at sige, at jeg antager, at vi altsaa have den høitærede Ministers Erklæring for, at de ikke ville blive dyrere end de nuværende. Forstaa det kan jeg dog ikke, og jeg vil heller ikke gjøre noget Forsøg derpaa, men jeg vil i Genhold til den høitærede Ministers Erklæring fortrøste mig til, at der altsaa ikke vil blive gjort Fordring paa mere Bevilling paa Finantsloven i Anledning af denne Forandring. — Med Hensyn til Krudtet skal jeg tillade mig at bemærke, at naar der deraf kunde skaffes fra 600 til 1,200 Centner tilveie, saa maatte dette vel være tilstrækkeligt. Nu har den høitærede Minister tilføjet, at der ogsaa skulde skaffes Krudt til andre Formaal, men naar jeg ser efter i Anmærkningerne til Finantsloven om, hvormeget Krudt der er anskaffet iaar, saa ser jeg, at det, tilfammen, udgjør 540 Centner, og saa findes der, desuden til Andet mellem 600 og 1200 Centner. Det bliver i det Hele mellem 1,000 og 1,500 Centner, og det vil altsaa være muligt at skaffe baade Krudtet til de Kruppske Rationer, og desuden det Krudt, som er bevilget i det kommende Aar, uden at overforcere Fabrikken, eftersom det er oplyst, at den kan tilveiebringe henved 2,000 Centner om Aaret. Nu er det ganske vist, at hertil kommer endnu Hensynet til, om det vil lykkes Fabrikken i nogenlunde rimelig Tid at lære denne Krudtfabrikation. Det er jeg imidlertid ikke istand til at gjøre nogen Bemærkning om, det er Noget, som vi ikke kunne vide i Diebliffet. Sikker er det kun, at naar de ikke begynde derpaa, lære de det heller aldrig, og jeg vil derfor gjentage en indstændig Opfordring til, at Krigsbestyrelsen bringer denne Fabrik til at kunne fabricere det Krudt, som overhovedet anvendes til vort Krigsbrug herhjemme. Det er for os Hovedsagen, det Andet er en Betingelse. Jeg tror, at der indtil Dato er stet for Tid i saa Henseende. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Strandgadens Kaserne. Det er drøftet fra forskjellige Sider; men jeg tror, at man maa lægge en afgjørende Vægt paa den Erklæring, som det ærede Medlem fra Ribe (Bull), som har været derude for at se paa den, har afgivet, nemlig at det ikke kan siges, at der der findes en Lingenes Tilstand Sted, som kan betragtes som skadelig for Soldaternes Liv eller Helbred. Hvad det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgtreds (Scavenius) har anført, forekommer mig ikke at indeholde noget som helst Bevis for de Paastande, der ere fremkomne. At der er Lapper i Gulvene, tror jeg ikke kan skade Sundheden, selv om Bandet paa saadanne Steder kan have større Tilbøielighed til at blive staaende end andre Steder. Under alle Omstændigheder antager jeg, at disse Gulve til Svende og Sidst ville vise sig at være fuldt saa tætte som de nye Gulve, der kunne blive lagte med de Planter, som man nu kan faae, og som efter kort Tids Forløb ikke længere passe i Tugerne, men